

F. t. l. vedr. miljøskader m.v.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der er henlagt til miljøministeren, kan overføres til kommunalbestyrelsen eller regionsrådet, og om behandlingen af sagerne.

§ 43. Miljøministeren kan træffe afgørelse om, at kommunalbestyrelsen og regionsrådet skal tilvejebringe oplysninger til brug for vurderingen af forhold, der er omfattet af denne lov, inden for den enkelte kommunes eller regions område.

Stk. 2. I afgørelser efter stk. 1 kan det bestemmes, at oplysningerne skal afgives i en bestemt form.

Stk. 3. Miljøministerens afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 44. Miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens og regionsrådets forpligtelser til at tilvejebringe oplysninger til brug for vurderingen af forhold, der er omfattet af denne lov, inden for den enkelte kommunes eller regions område, og om den ansvarliges forpligtelser til at tilvejebringe oplysninger om dennes foranstaltninger i henhold til loven.

Stk. 2. I regler efter stk. 1 kan det bestemmes, at oplysningerne skal afgives i en bestemt form, og at afgørelser, der træffes efter reglerne, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 7

Gebyrer

§ 45. Miljøministeren opkræver et sagsbehandlingsgebyr hos den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade til dækning af ministerens omkostninger i forbindelse med behandling af sagen efter lovens kapitel 2-6.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om sagsbehandlingsgebyret, herunder om hvorledes gebyret opgøres.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling af gebyret. Forrentningen sker fra forfaldsdagen for gebyret. Gebyret forrentes med en månedlig rente på 1,3 pct. for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken gebyret skal betales, dog mindst 50 kr.

§ 46. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive krav efter § 45 ved udpantning og ved

indeholdelse i løn m.v. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive krav efter stk. 1 efter reglerne i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Kapitel 8

Forældelse

§ 47. Krav på dækning af udgifter, jf. § 32, stk. 2 og § 34, forældes efter 5 år fra den dato, hvor foranstaltningerne er afsluttet, eller hvor den ansvarlige for den emission eller begivenhed, som har forvoldt en miljøskade eller fremkaldt en overhængende fare for en miljøskade, er blevet identificeret. Den seneste dato af disse lægges til grund.

Stk. 2. Stk. 1 gælder endvidere for krav på dækning af en myndigheds udgifter ved foranstaltninger efter anden lovgivning, når disse foranstaltninger kunne være påbudt gennemført efter lovens kapitel 3 eller er omfattet af § 41 e eller § 41 f i lov om beskyttelse af havmiljøet.

Stk. 3. Krav nævnt i stk. 1 og 2 forældes senest 30 år efter den emission eller begivenhed, der førte til en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, medmindre lovgivningens almindelige regler om forældelse indebærer, at forældelsen først indtræder på et senere tidspunkt.

Stk. 4. I øvrigt gælder lovgivningens almindelige regler om forældelse.

Kapitel 9

Forholdet til almindelige erstatningsregler

§ 48. Loven begrænser ikke miljømyndighedernes adgang til erstatning efter almindelige regler om erstatning i eller uden for kontrakt eller i medfør af regler, som er fastsat i eller i medfør af anden lovgivning.

Kapitel 10

Klage og søgsmål

§ 49. Medmindre andet fremgår af lovens bestemmelser kan afgørelser efter loven påklages til Miljøklagenævnet eller Naturklagenævnet afhængigt af hvilket nævn, der er klageinstans i forhold til afgørelsen af, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade omfattet af denne lov.